

Голосні

я ю є ї е

Вчитель початкових класів
Турченко Ірина Анатоліївна

За чорнильними морями,
Паперовими лісами,
Де струмочок знань бринить,
Місто чарівне стоїть.

Там, не знаючи турбот,
Гарний мешкає народ.
Кожна буква — городянин,
Доброчинний громадянин.

Добрі літери, пригожі
І на різні речі схожі
Вас запрошують, малята,
У це місто завітати.

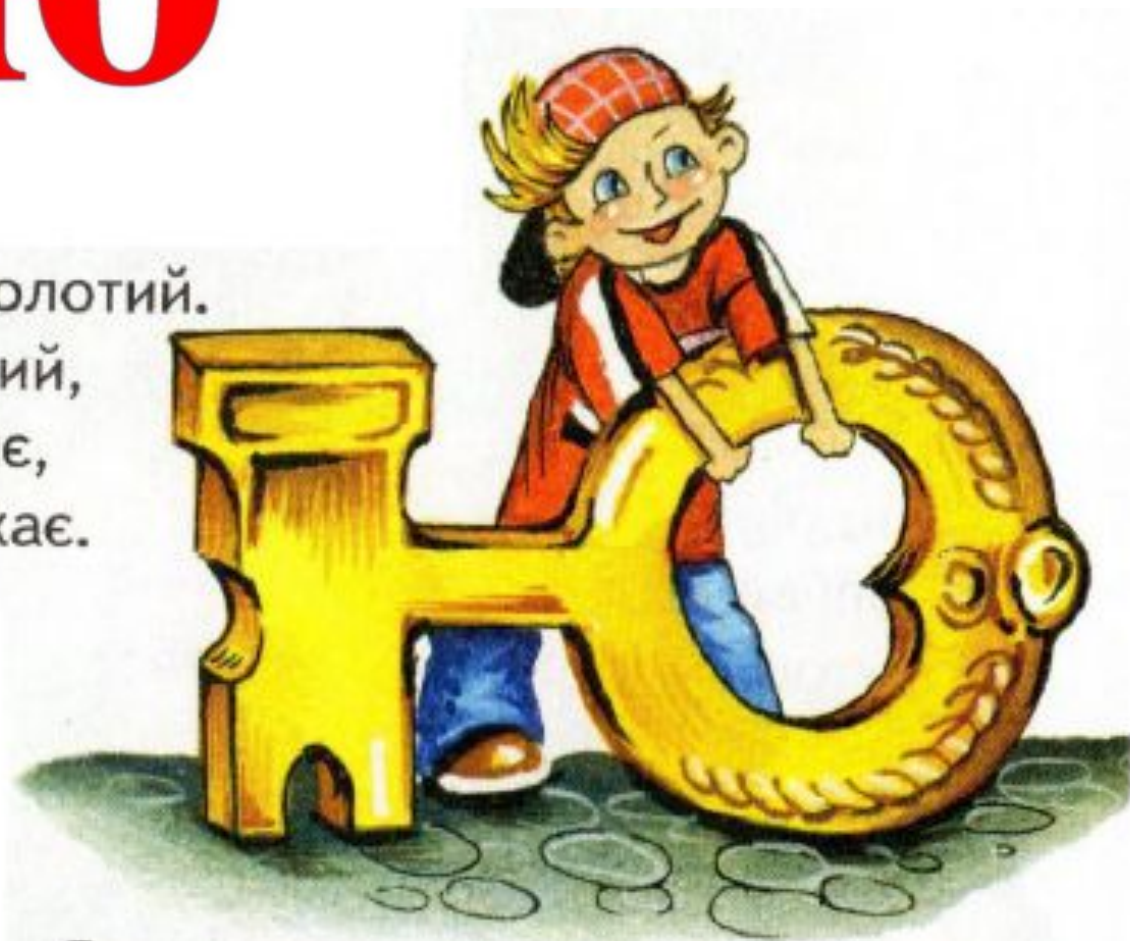
Яя

«Я» на птаха схожа трішки,
«Я» — фламінго-довгоніжка.
«Я» всміхнулась на прощання:
«У абетці я остання!»

Ю ю

«Ю» — це ключик золотий.
Він казковий, чарівний,
Двері діткам відчиняє,
До країни знань пускає.

Є є

«Є» — на лук з стрілою схожа.
Лук у грі нам допоможе.
Зранку граємося з братом
В індіанців ми, малята.

ї і

Схожа буква «і» на «ї»,
Наче власна тінь її.
Що ж тоді їх відрізняє?
«ї» вгорі дві крапки має

Ее

Схожа «Е» на гребінець.
Здогадався? Молодець!
Знають всі охайні діти —
Добре з гребінцем дружити

Яя Юю Єє

її Ее